

Изпълниха се 120 години от кончината на Доростоло-Червенския митрополит Григорий

На 16 декември се изпълниха 120 години от кончината на Доростол-Червенския митрополит Григорий. Той е роден през 1828 година в Сороки, Молдова, тогава в Руската империя със светското име Георги Немцов. От ранна възраст се подготвя за монах и през 1846 е изпратен на обучение в Хилендарския манастир в Света гора. Там се запознава със заточения привърженик на българската църковна независимост Иларион Макариополски. През 1850 г., отпътувайки от Света гора, архимандрит Иларион взема със себе си младия монах в Цариград, където през 1851 г. Григорий е ръкоположен в йеродяконски чин. Продължава образованието си в духовното училище в Карея, гръцкото училище в Куручешме, а през 1857 г. е приет в богословското училище на о. Халки, курсът на което завършва през 1863 г. с научна степен „Д-р на богословието“. Владее немски, гръцки, турски, руски и румънски език. От 1863 г. до 1869 г. той служи в българския храм „Св. Стефан“ в Цариград и е главен учител в училището към него. На 01.07.1872 г. е избран и хиротонисан за пръв Доростолски и Червенски екзархийски митрополит. От 1875 г. до 1878 г. митрополит Григорий е управляващ Великотърновска епархия. През 1879 г. е избран за

подпредседател на Първото Велико народно събрание във Велико Търново.

След Освобождението на България той е постоянен член и временно председателстващ Св. Синод в София. Общителен и тактичен, митрополит Григорий е доверен приятел и съветник на княз Фердинанд I. Взима участие в миропомазването на княз Борис Търновски (по-късно цар Борис III). Проявява се като мъдър църковен дипломат, ползващ се с вниманието и уважението на духовенство и народ. Съдейства за укрепването и развиването на просветната дейност на Българската православна църква. От 1881 г. митрополит Григорий е член-кореспондент, а от 1884 г. и дописен член на БАН. Почива на 16.12.1898 г. в гр. София. Погребан е в притвора на русенския катедрален храм „Св. Троица“.
